

baner, sådan én gang for alle havde fundet det eneste gyldne snit i forhold til, hvordan bl.a. miljøet i Danmark kan forvaltes.

Jeg må sige, at det da ikke er så lidt af en ca-deau også til skiftende miljøministre og skiftende embedsmænd i Miljøministeriet, at det altså åbenbart i de forgangne 35 år er lykkedes, at man, hver eneste gang man har lavet en miljølov, så simpelt hen har lavet en opgavefordeling, der er fuldstændig second to none. Der er intet, der kan ændres.

Jeg må sige om noget af stemningen omkring det her, man hørte igennem de her sidste par timer, at det altså simpelt hen er udtryk for mere reaktionær tankegang og mere reaktionær angst for forandring, end jeg som konservativ i hvert fald kan begribe.

Det er regeringens klare overbevisning, at den nye opgavefordeling også på plan- og miljøområdet vil betyde en styrkelse af opgavevaretagelsen. Det bliver kommunerne, der kommer til at stå for den daglige forvaltning og langt hovedparten af de praktiske natur- og miljøopgaver og planlægningen af, hvad arealerne skal bruges til.

De overordnede nationale og internationale interesser og forpligtelser sikres ved, at den overordnede planlægning på natur- og miljøområdet placeres i staten, som bl.a. skal lave planer, der skal sikre beskyttelsen af vand og natur. Og de planer skal jo ikke sådan laves for sjov, det er ikke beskæftigelsesterapi. De skal give udtryk for bindende mål for, hvordan kommunerne skal forvalte vores natur og miljø. Hertil kommer, at der er opgaver, der vil være for komplicerede for den enkelte kommune at varetage, og desuden er der opgaver, der vil forekomme meget sjældent i den enkelte kommune. Også den type opgaver skal staten varetage. Og endelig er der så placeret enkelte opgaver i regionerne.

Vi har hørt meget i dag om, at der bliver tale om en spredning af den faglige viden. Jeg synes nu, at man med lige så god ret kan sige, at der også bliver tale om en samling. Både statens og kommunernes faglige arbejde bliver jo væsentligt styrket, når opgaver, der hidtil har været spredt på tre niveauer, nu bliver samlet til i hovedsagen to niveauer. Og samtidig taler vi jo ikke længere om små kommuner. Med en reduktion af kommunerne fra 275 til altså de her 99 og med samlingen af hovedparten af opgaverne i kommunerne bliver der tale om en helt anden situation end i dag.

Jeg har siddet sådan og filosoferet lidt over fru Christine Antorinis saftevandseksempel, eksemplet med udtynding. Men jeg synes altså, at det alligevel også går i to retninger, for i dag er der ca. 1.000 miljømedarbejdere fordelt på 275 kommuner. Disse 1.000 medarbejdere, det er altså knap fire pr. kommune, vil ifølge det, der ligger her, blive suppleret med 1.150. Så er der altså alt i alt ca. 2.150 mennesker, der nu skal fordeles på 99 kommuner. Det er da ikke en fortynding af saftevandet. Så er vi altså oppe på knap 22 – nu er jeg klar over, at vi taler matematik her, men det var jo det, der lå i saftevandseksemplet – og det er altså ikke fortyndet saftevand. Det er på det felt klart en noget sådan mere substansagtig saftevand.

Hvis vi nu gør det mere konkret, hvis vi f.eks. tager en kommune som Herning, der bliver sammenlagt med sine nabokommuner, så vil alene det betyde en væsentlig forøgelse af kommunens kapacitet på plan-, natur- og miljøområdet. Det vil for Hernings vedkommende helt konkret ifølge den tekniske direktør i kommunen betyde, at de vil gå fra ca. 45 miljømedarbejdere til ca. 90 miljømedarbejdere. Og samtidig bliver vi helt fri for de små miljøadministrationer i de eksisterende nabokommuner, som nu skal være en del af den store Herning Kommune, for de forsvinder. Det er da en samling og ikke en spredning af den faglige viden.

Kl. 13.25

Det her med forenkling kan man også udtrykke på en anden måde. Man kan sige, at hvor vi i dag har 290 miljøadministrationer i Danmark – kommunerne, amterne og staten – så vil vi efter kommunalreformen have 100 miljøadministrationer, nemlig 99 kommuner og staten og så for nogle få opgavers vedkommende regionerne. Hvordan man nu vender og drejer det, så er det da også udtryk for en forenkling.

Jeg mener altså, at lovforslagene er udtryk for regeringens og Dansk Folkepartis aftale om, hvilken balance der skal være mellem statens ansvar for de overordnede mål, regionernes særlige opgaver og kommunernes daglige varetagelse af opgaverne.

Selvfølgelig har forligspartierne været opmærksomme på, at vi skal sikre, at kommunerne i fremtiden løser natur- og miljøopgaverne på mindst samme højt kvalificerede niveau, som det sker i de nuværende amter i dag. Jeg mener, ingen er da mere interesseret i, at det niveau fastholdes, end de partier, der lægger ryg til reformen.